

ספר מעוטף איננו ספר כים

תכניתו — גדולה, כריכתו — רכה, תכנו — משוכה.

★ זהו ספר שיפאר כל ספריה טובה ★

בן-חור סיפורו המופלא של בן-חור, בנו של נסיך ירושלים, המושלך בידי ידו נעוריו לאוניה רומאית כעבד-עולם, אך חי לראות ביום גדולה ונקם. עם ישראל בתקופה סוערת של חייו, ביריעה ססגונית. לראשונה בעברית — במהדורה בלתי מקוצרת, 2 כרכים, כ"א 1.25 ל"י

ליידי ל. גבירה אצילה, פאר החברה הבריטית, מגלה ביום הולדתה ה-80 את סוד עלומיה על מדרכות פריז. 1.25 ל"י

בן התקופה "יומן אנה פראנק של נצר ספרדי-צרפתי." (מעריב) 1.25 ל"י

הטח בפני הבורא עיירה אמריקנית, גימנסיה, מועדון מין המתגלה בתוכו, ומאבקי-צירים בין תלמידים ומורים. 1.40 ל"י

הסופה רוסייה של קסרינה, ערבות סיביר, מרד פוגנצ'וב — ועלילת אהבה פושקינאית. 1. — ל"י

ספר "לדורי" — קחנו לידך כי טוב

ההפצה לחנויות: "יחד" ת"א, בטלהיה-טמיר, חיפה; לקיוסקים: "גד" ת"א, גיו, ירושלים.

צירי הסטודנטים בדיון על אג'נדיה כרטיס לחז"ל עדיף

הרשתות ולאסוף את הדגים שנלכדו ב" תוכן.

דייגים פרטיים באילת, שניסו ללכוד את דגי הפלמידה בחוף הצפוני, הוברחו משם בשיטות טירור. לפני מספר שנים ניסה דייג בשם אורי רוזנטל לפרוש רשת בחוף הצפוני. באחד הלילות הוצת המחסן שלו באש, על-ידי אלמונים. כלילה אחד נכנסו ארבעה אנשים לחדרו. שניים מהם באו ב" רובים שלופים, החזיקו את גשקם דרוך מולו. שעה שיתר השניים היכוהו מכות רצח, שברו את יד ימינו. רוזנטל הגיש תביעה משפטית נגד ארבעה מאנשי קואר-פרטיב ים-סוף. שחויבו בדיון. הוא רק לא יכול היה להוכיח בבית-המשפט ששניים מהם היו מזוינים. לכן הוקל עונשם.

חלוקה ימית. אחרי מריבות, איומים ושערוריות, הושג הסכם בין דייגי אילת. הם חילקו את שלושת הקילומטרים של החוף הצפוני לשני חלקים. תצוי האחד נמ"ס לרשות שני הקואופרטיבים לדיג והשני לקבוצת הדייגים הפרטיים באילת. משרד החקלאות הוציא גם הוראה מיוחדת, לפיה חייב המרחק בין רשת לרשת להיות לפחות 250 מטר.

אחד הדייגים שלא דג בחוף הצפוני היה יצחק רוקסה (31). רוקסה, יליד הונגריה, שהיה בזמנו חבר קיבוץ מעגן שבעמק הירדן, הגיע לאילת עם ראשוני המתיישבים האזרחיים. לפני עשר שנים, מזה תשע שנים הוא עוסק בדיג ברשיון רשמי, הצליח לרכוש ציוד יקר. כאשר רצה להקים לפני שנים מספר, קואופרטיב לדיג עם עוד שני דייגים, נתקל באיומים מצד שני הקואופרטיבים הגדולים. באחד הלילות מצאו חבריו של רוקסה את רשתותיהם חתוכות. הם נשברו, עזבו את אילת. רוקסה המשיך לדוג.

יום אחד, לפני מספר שבועות, התקלקלה סירתו של רוקסה. התברר לו כי לא יוכל לעבוד בה זמן רב. כדי לא להשאר מחוסר פרנסה, החליט רוקסה לזרוק רשת בחוף הצפוני. הוא לא רצה לחדור לתחום לא לו, מדד לכן את המרחק בין הרשתות שבים, מצא מקום בשטח הקואופרטיבים בו היה המרחק בין רשת לרשת למעלה משלוש מאות מטר. יתר על כן, ביוזעו מה צפוי לו מהבוסים של הדייג באילת, באם יחדור לתחומם, לקח שוטר ממשטרת אילת שבדק כי המקום בו רצה יצחק לזרוק רשת היה חופשי מבחינת החוק.

"אשבור לך יד." אנשי הקואופרטיבים ראו את יצחק עומד לזרוק רשת. הם לא ידעו חוכמות. מיד איימו עליו ישירות: "לא כדאי לך! נקרע לך את הרשת! נשבור לך את הראש והידיים! נוציא אותך בכוח!" יצחק זרק את רשתו לים, למרות האידי מים. כאן הגיע הזמן להופעתו של השריף. השריף, במיקרה זה, לא היה אלא פקח מטעם משרד החקלאות. לא היה צורך בזמן כדי לברר לצד מי הוא עומד. "מה הבע' יות?" אמר הפקח לאנשי הקואופרטיבים, "תוציאו את הרשת וחסל." עוד באותו יום, כשחזר רוקסה עם סירה קטנה מהים, הבחין באנשים המתעסקים ברשתו. הוא התקרב. בריון אחד הרים עליו משוט: "אם תשים יד או רגל אשבור אותך לחתיכות!" צעק. רוקסה לא שמע לאזהרה. הרשת, ששחיה כמה אלפי לירות היתה יקרה לו יותר, אך הוא נזעק מאוחר מדי. הרשת, שנשחכה, נקרעה לחתיכות.

השריף של משרד החקלאות רץ מיד ל- (המשך בעמוד 10)

התעלם הן מהעובדה שגילי פרידמן נבחרה כחוק, והן מן הצורך לאשר שינויים על ידי ועדת הביקורת הארצית. החעידה היתה במבוכה. לבסוף נמצאה פשרה: יש להתיחס לכל העניין כאל מהתלה.

אילת

הים הפרוע

פרנסי אילת אינם חוסכים מאמץ כדי להסיר מעל עירם כל חשד או דימוי של עיר בסיגנון החלוצי האמריקאי, מימי המעי-רב הפרוע. במאמציהם אלה הגיעו עד ל-מלחמה להרחקת מוסד לנוער עברייני בסביבתם (הנוסד הזה 1213). אולם איתה שעה התרחשו באילת כמה מאורעות שהיה העתק מדויק לעלילות מערבונים קולנועיים, או סיפוריים, בשניו פרט קטן אחד — את מקום עדרי-הבקר כרקע לעלילה, תפסו להקות דגרים.

כמו בכל מערבון היו קיימים גם כאן שני בוסים ענקיים, בעלי שררה וכות, השואפים להתפשטות והנלחמים לחיסול מתחריהם הקטנים בכל האמצעים הכשרים והבלתי כשרים. באילת לא היו אלה פיאודלים-בוקרים זעומי פנים וחמושי אקדחים. הבוסים ה' מודרניים התגלמו בדמותם של שתי חברות דייג — הקואופרטיב ים-סוף והקואופרטיב לדיג של הקיבוץ המאוחד.

שתי חברות אלה מנהלות עסקים בקנה-מידה רחב. ספינות הדייג שלהן עוסקות בדייג במימי ים-סוף, בקניית דגים בחבש ובמכירתם במחיר הגבוה פי עשר ממחיר הקניה. עיסוקים אלה מהחים את עיקר הכנסתן. אולם יחד עם זאת לא הניחו את ידן גם מדייג דגי-הפלמידה הזורמים בלה-קו-יענק לחוף הצפוני באילת. הן השקיעו שם רשתות לאורך החוף, כדי ללכוד את דגי הפלמידה — אולם לרוב לא היה בידי החברות די כוח-אדם אפילו כדי לסגור את

סטודנטית ניני פרידמן כרטיס-הציר נלקח

ביום שני, י"ד בטבת תשכ"א, 2.1.1961, במלאת 30 יום למותו של

אריה לונגמן ז"ל

תקיים אזכרה על קברו בקריית-שאול.

כל חבריו מגדוד צ"רה גבעתי, מב.מ.ע., עמל ת"א, ידידיו וקרוביו נפגשים בשעה 14.00 ברציף בתחנה המרכזית קו 24 לקריית-שאול.

כל יום חמישי...